

Beste Jantine, Max en Milan,

Ik wil jullie graag laten weten hoe ik jouw man en jullie vader heb leren kennen en aldus heb meegemaakt. Ik hoop dat jullie allen nu, maar Max en Milan misschien vooral later zo een goed beeld krijgen van hun lieve vader.

Als directeur van basisschool Van Amerongen (meester Gert) heb ik Henk leren kennen toen hij tot lid van de Ouderraad werd gekozen. Max zat, dacht ik, toen in groep 1 en dat was in 2004. Fijn, we hadden toch weer een man erbij in onze ouderraad.

In 2006 stapte ik over naar basisschool De Vlucht, maar in die 2 jaren heb ik met Henk bijzonder fijn samengewerkt. Iemand die 'ja' zei tegen deze functie, hij ging er helemaal in op en aldus kon je altijd een beroep op hem doen.

We hadden vaak mailcontact om te overleggen of we via Diago misschien wat nieuwe computers konden aanschaffen. Uiteindelijk is 't er niet van gekomen, omdat het beter was qua financiën om op termijn (is inmiddels gebeurd) over te stappen naar Station to Station, net als onze andere scholen.

Maar zoals jullie weten, heeft Henk wel voor prachtige t-shirts van zijn bedrijf voor onze gehele school gezorgd.

Er kwam voor de Van Amerongen in de beginjaren van Henk als or-lid een drukke tijd aan, waarin we heel close met elkaar samenwerkten.

Een grootse verbouwing, met als gevolg verschillende klussen om alles binnen en buiten netjes af te werken. Want na een verbouwing moet je namelijk zelf dingen inrichten, ophangen, in elkaar zetten, enz. Op avonden en vooral zaterdagochtenden waren we o.l.v. Henk aan het klussen. Henk zorgde voor het gereedschap en ik (Gert) voor de catering, zoals koffie, koek en een biertje. Oud bestuurslid en contactpersoon met onze school Stef Huijgen, met wie ik voorheen dergelijke dingen deed, zei na de eerste klus: "Fantastisch Gert dat er zich zo'n geweldig iemand heeft aangemeld; nu kan ik me met een gerust hart terugtrekken!".

En toen kwam aansluitend na vele voorbereidingsvergaderingen ons 75-jarig jubileum in augustus/september 2005 eraan met een prachtige feestweek. We hadden o.a. een schoolreisje naar De Efteling (allemaal in het bekende Diago-shirt), een fancy fair waarbij we de gehele dag in oud-hollandse kledij liepen en we sloten af met een grootse reünie. Henk verzorgde hierbij de catering en zat in de bediening, iets wat hij prachtig vond, hij ging er helemaal in op. Hij was echt dienstverlenend bezig met een vriendelijke, prettige manier van uitstraling richting zijn gasten. Dit paste echt bij hem! En nadat bijna iedereen weg was, bleven we nog lekker tot diep in de avond met elkaar nakletsen onder het genot van de nodige biertjes.

Toen we in de ouderraad een nieuwe voorzitter nodig hadden, was het voor iedereen duidelijk dat Henk dit moest worden!

In genoemde periode praatten we ook veel over voetbal, Henk als IJsselmeervogelsfan en ik als blauwe. En zo rond de derby hadden we stevast sms-contact, een soort koude oorlog over wie er zou winnen, de rooien of de blauwen. Toen ik wegging in 2006 spraken we af dat we dit contact tot in lengte van jaren zouden blijven houden

We maakten een weddenschap om een fles rode wijn. Ik typeerde dit als rode wijn gemaakt van blauwe druiven. Als speaker van Spakenburg riep ik dit ook om, maar Henk meldde zich direct telefonisch: "Gert, de grondstof is wel belangrijk, maar het gaat uiteindelijk om het product!" Overigens ben ik 2 flessen rode wijn kwijtgeraakt en een fles rode cassis; dit laatste was in april 2007, alcoholvrij vanwege de drooglegging. Toen ik dit persoonlijk kwam afleveren aan de Helmstok straalde hij; dit vond hij echt humor en zijn waardering was groot. Tussendoor was er nog een keer een bekerwedstrijd tussen rood en blauw, waarbij ik een fles rode wijn van hem verdiende. Dit had ongetwijfeld een vervolg gekregen op 17 november jl. bij de laatste derby. Helaas, het heeft niet zo mogen zijn

Al met al hadden we dus altijd een bijzonder leuk en open contact met elkaar. De laatste keer dat ik hem zag was op zaterdag 28 juli 2007. Ik lag met voetbalvrienden in de haven, net terug van een stormachtige bottertocht. Henk kwam binnenvaren met aan boord zijn collega's. Heerlijk, weer even dat vluchtige prettige contact door een lach en wat opmerkingen over en weer.

En een paar weken voor zijn overlijden had ik Henk aan de telefoon, waarbij hij vertelde wat zijn schoonzus (je zus en jullie tante) Nivia was overkomen. Hij vroeg ook of we Nivia en Luca bij ons op school goed wilden opvangen. Het typeerde Henk die bezorgdheid en goedheid voor anderen.

Ik hoop dat ik op deze wijze een beetje mag bijdragen aan het verwerken van het grote verlies.

Ook verwijs ik naar een korte bijdrage van mij in het gastenboek van jullie bijzondere website.

Jantine, Max en Milan, het ga jullie goed!

Vriendelijke groeten, ook namens mijn vrouw Agnes,
Gert van Dijk,
Leeuwerik 19,
3752 ND Bunschoten,
30 december 2007.